

никаква правилностъ въ направата; голѣми стрѣхи по къщята, малки покрити къшкове, дюкяни и работници направени почти въ сѣкой домъ, отъ чешмитѣ които или сж прилѣпени до дуваритѣ или отдѣлно направени отъ камъкъ, тече изобилна вода, най-послѣ трърдѣ развитъ животъ по улицитѣ, всичко това напомнюва Истокъ; а много думи отъ българскій езикъ и църквитѣ, отъ които ечи гласѣтъ на камбанитѣ, живо ни напомняватъ Россия; па и въ улицитѣ на сѣкадѣ гледашъ руски войници и толкось сж много щото на врѣмени даже забравяшъ че не си въ Россия. Като вървишъ по габровскитѣ улици не е възможно да не забѣлѣжишъ множеството ножепродавци, а така сжщо и дюкянитѣ съ прѣстени сѣдове. И наистина габровскитѣ жители твърдѣ много се занимаватъ съ приготвянето на едно голѣмо количество отъ тѣзи сѣдове и желѣзни издѣлия, най-повече ножове, които тѣ разнасятъ по разнитѣ градове не само на България, но даже и въ Молдова. А най-напредъ падатъ на очи трудолюбивитѣ Българки, които сѣдятъ на пѣтя или ходятъ съ кадѣлки и врътена въ рѣцѣтъ и предѣтъ жици. Тѣ работятъ отъ тѣхъ прѣкрасни вълнени платове, които по качеството си не сж по-долни отъ фабричитѣ, а по якостъта твърдѣ много ги надминуватъ. Габровцитѣ се занимаватъ и съ обработване на кожи; нѣкои хранѣтъ свилени буби; нѣ казватъ че промишленността у тѣхъ въобще е на долне състояние по причина на постоянния страхъ отъ турско нападение, и защото не сж увѣрени даже за безопасността на живота си, а не и на иманьето си. При всичко това азъ си съставихъ понятие че жителитѣ